

uskik, at man ikke i Folketinget kan have en debat, uden at den absolut skal udkrystallisere sig i en efterfølgende afstemning.

Når vi ikke har ønsket at komme med et dagsordensforslag i dag, så er det netop, fordi vi er så enige i statsministerens betingelse nr. 2, nemlig det brede flertal. Vi vil ikke komme i den situation, at Folketinget måske med 90 stemmer for og 89 imod skulle vælge at nedsætte en grundlovskommission. Det ville være at gøre sagen en bjørnetjeneste. Skal en grundlovskommission nedsættes, så skal der stå et bredt politisk flertal bagved. Det skal ikke være sådan, at grundlovskommissionens arbejde kan blive forstyrret, stoppet eller forsinket ved folketingsvalg, hvor der pludselig bliver en ny sammensætning af Folketinget.

Derfor har vi ikke foreslået nogen dagsorden. Fremskridtspartiet ønskede med debatten i dag at få meldingerne fra partierne, og dem har vi fået; og vi kan konstatere, at der ikke i dag er et bredt flertal for at få nedsat en grundlovskommission.

Flere har også lagt det i oplægget til en grundlovskommission, at en sådan skulle have et politisk opdrag fra Folketinget. Det mener vi er forkert. Vi mener, det vil være forkert, hvis man fra Folketingets side går ind og siger: Nu nedsætter vi en grundlovskommission, og vi har i øvrigt allerede skrevet resultatet.

Formålet med at nedsætte en grundlovskommission skulle jo netop være, at det pågældende forum kunne gennemgå fordele og ulemper, retspraksis og andre ting og så komme med et resultat, der efterfølgende kunne gøres til genstand for politisk debat og møde opbakning eller modstand. Hvis vi på forhånd har skrevet facitlisten, er det jo ikke rimeligt at sætte sådan en kommission i gang.

Det er også vores opfattelse, at hvis man skal have befolkningens opbakning til en grundlovsændring, så skal der være ét eller flere punkter, som kan vække tilpas meget begejstring. Vi kan dog være lidt betænkelige ved, hvis det eneste, der skulle kunne bære det igennem, som hr. Melchior var inde på, var en ændring af tronfølgeloven. Hvis det er det, der skal bære det folkelige engagement, hvis det er det eneste sted, hvor det folkelige engagement kan bære, ja, så kan man jo frygte, at store og små punkter bliver smuglet igennem ved en grundlovsændring, hvor det eneste, der er til debat, er, hvorvidt tronfølgeloven skal ændres.

Det er faktisk vores opfattelse, at nogle af de steder, hvor der er det største behov for at få grundloven strammet op, er dér, hvor befolkningen bør have den allerstørste interesse for at sige: Vi vil have mere magt tilbage til os selv og mindre magt til politikerne. Og det i sig selv er vel et synspunkt, som sagtens skulle kunne bære igennem i befolkningen.

Så glæder vi os selvfølgelig til, at de mange politikere, som i dag har udtalt sig som ordførere for deres partier, også begynder at ændre adfærd, at de begynder at leve op til grundlovens bogstav. Når man her fra talerstolen i dag så utvetydigt har sagt, at den grundlov, vi har i dag, er alt rigelig, så må det betyde, at man også selv begynder at efterleve de bestemmelser, vi har i vores grundlov, bl.a. bestemmelser om, at magtens deling skal være, som den er beskrevet i grundloven, og ikke, som den praktiseres i det daglige politiske arbejde.

Det sidste, jeg vil sige, er, at det er rigtigt, som statsministeren konkluderede, at debatten fortsætter. Oven i købet er vi i den heldige situation, når det gælder temaet omkring grundloven, at der hvert eneste år er dækket op til debat, når vi på grundlovs møderne rundt om i landet har vores gode og fornuftige grundlov til diskussion. Og den diskussion vil Fremskridtspartiet selvfølgelig fortsat deltage i.

Vi takker for de tilkendegivelser, vi har fået i dag, og konstaterer, at der ikke på nuværende tidspunkt er et bredt politisk flertal, som ønsker en grundlovskommission nedsat.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg havde bestemt mig til at tage ordet i anden runde for at give to kommentarer.

Den ene var til den radikale ordfører – andre har også været inde på det: Det må være lidt tungt for ham og ikke mindst for udenrigsministeren, at han her skal tage afstand fra en kommission, som han gjorde; men det beviser jo kun det hjertesuk, at det koster at være regeringsparti. Sådan skal det vel også være, og det kan ikke være anderledes.

Min anden kommentar er til fru Birthe Rønn Hornbech, som tilbød sin tjeneste som Folketingets dårlige samvittighed. Det er jo meget opofrende af fru Rønn Hornbech, at hun vil være det. Jeg vil dog benytte denne lejlighed til at sige, at dette Folketing – i hvert fald de mere end 170 medlemmer, som jeg respekterer maksimalt – har grund til at have en ganske god